

[Ivar Nørgaard.]

den dag, da regeringen henviste til, at vi havde en kommission på dette område, at man må fremme denne kommissions arbejdsresultat, og hvis det ikke går hurtigt nok, må man selv komme med nogle løsninger hurtigere, for vi kan ikke vente så længe. Vi må have ændret vort realkreditsystem.

Men jeg tror, det er særdeles letsindigt af regeringen at tro på, at disse ejendommelige skæve rationeringsordninger, som regeringen nu har aftalt med Nationalbanken, skal klare ærterne, indtil vi får en reform af vort realkreditsystem. Det vil føre til forvridninger i vort byggeri med social slagside, og det vil føre til uudnyttet kapacitet. Vi finder det langt mere hensigtsmæssigt, indtil vi får en sådan dybtgående ændring, at gennemføre en rationering, der er differentieret og smidig, at gennemføre en ordning, således at vi tilgodeser den produktion, som vi ud fra et samfundsmæssigt syn finder mest nødvendig, og sådan at vi kanalisere den knappe kapital til disse opgaver, og det kan man nu engang ikke gøre, medmindre man rationerer.

Man har fra regeringens side sagt: ja men det kan da ikke være nok, det, I her siger. Der må være andre foranstaltninger, I må have i skuffen, hvis I skal løse disse problemer, for det fundamentale problem, at vi her i landet har for lille en opsparing målt i forhold til nationalproduktet sammenholdt med Tyskland, ligesom England og Frankrig har det, det må vi jo løse; vi kan ikke gå at vente på, at tyskerne revaluerer marken og stimulerer til lidt letsindighed og mere forbrug. Og det har man jo ret i, vi kan ikke bare lægge armene over kors og vente på, at tyskerne ændrer deres politik. Men jeg er bange for, at man fra regeringens side ved ikke at gøre andet konstruktivt end at nedsætte udvalg, der skal arbejde med det og i løbet af et års tid komme med et resultat, viser alt for megen tillid til, at tyskerne snart får ordnet deres valuta. Man skal bestemt ikke være sikker på, at tyskerne revaluerer marken på denne side af september, fordi da har de valg, og det ville være ejendommeligt, hvis franskmandene devaluerede francen på denne side af deres valg.

Ja, det ville være ejendommeligt, hvis de overhovedet gjorde det, da vi ved, hvil-

ken indstilling de hidtil har haft; vi ved også, at i England er regeringen meget uvillig til endnu en gang at devaluere pundet. Det vil sige, der er politisk modvilje mod at foretage de justeringer af valutaen, som vi alle ved bør gennemføres for at skabe balance. Man kan godt risikere, at denne politiske uvilje kommer til at veje så meget, at det f. eks. kommer til at være 4-5 måneder, før der overhovedet sker noget på valutafronten. Vil regeringen så virkelig fastholde en diskonto på 9 pct. i denne periode, og tør regeringen overhovedet ændre denne diskontosats uden at vide, hvad der vil ske på valutaområdet? Jeg siger det for at påvise, at det er noget overordentlig farligt og letsindigt, regeringen er kørt ud i, når det ikke er ledsaget af konstruktive alternativer, som man vil sætte i gang, hvis der nu ikke ret snart skulle finde en valutatilpasning sted på det internationale marked.

Fra socialdemokratisk side har vi tidligere fremlagt forslag over for offentligheden om at udbygge vort sociale pensionsvæsen gennem udvidede fondsdannelser ud over de eksisterende ATP-ordninger. Vi finder, at det er en konstruktiv måde at løse det langsigtede problem med for lille opsparing i vort samfund. Ved en udbygning à la den svenske, ved en udbygning à la vor egen tjenestemandspensionering, men på fondsbasis, vil vi have mulighed for på én gang at løse vore problemer om fordelingen af opsparing og forbrug og samtidig hindre, at indkomst- og formuefordelingen bliver mere skæv. Alle de ordninger, regeringen har foreslået, gør indkomst- og formuefordelingen mere skæv, og derfor er forslagene asociale. Hvis man gennemførte en fondsdannelse, som lønmodtagerne havde ejendomsret til og bestemmelsesret over, ville man få en samfundsmæssig opsparing, uden at det ensidigt kom til at gå ud over lønmodtagerne, og jeg skal derfor anbefale regeringen at se positivt på vort forslag om en, som vi kalder det, ITP-ordning eller en tjenestemandslignende ATP-ordning til fremme af den samfundsmæssige opsparing, til modvirkning af den sociale slagside, som alle andre foranstaltninger, der skal fremme opsparing, har.

Må jeg til sidst gøre et par bemærkninger om noget af det, finansministeren var